

IVO POPIĆ



SVIJET OKO MENE

Ivo Popić

SVIJET OKO MENE

Pesme

U četiri kruga pesama ove zbirke Ivo Popić pokušava da iskaže svoj odnos prema *svetu oko sebe*. Jer on nije od pesnika koji svoj mikrokosmos pretpostavljaju objektivnom svetu, prirodi. I u trenucima kada se doživljaj zaoštri do male unutrašnje drame, i kada se o smrti govori, i kada se u stihovima da prepoznati odsev patnje, i onda je sve to rezultat osećanja duboke povezanosti sa realnim svetom, ili se pak svede na nenamešteni optimizam izazvan saznanjem da čovek nikada i nije sam — ako je svestan činjenice da je samo deo stvarnog sveta. I seta, čežnja jedna neodređena, za prostranstvom, za dijalogom sa morem *licem u lice*, i čežnja za slobodnim letom u prostranstva lepote, označeni su skoro filigranskim vezom minijatura ove zbirke. Bez zahuktalosti, bez povišene temperature, Popić beleži poetske senzacije izazvane pogledom na more, na gradove, na kamen, na pticu.

IVO POPIĆ: SVIJET OKO MENE

Draze i prijatelji
Nataši i Petru Lukov
s ljubavlju

Ivo Popić

Subotica, 14. III 1976.

BIBLIOTEKA „SAVREMENI PISCI”

**UREĐUJE
REDAKCIJSKI ODBOR**

**Recenzenti
RADOMIR RAJKOVIĆ
VLADIMIR STEVANOV**

**„OSVIT”
Izdavačko odeljenje časopisa
„Rukovet”**

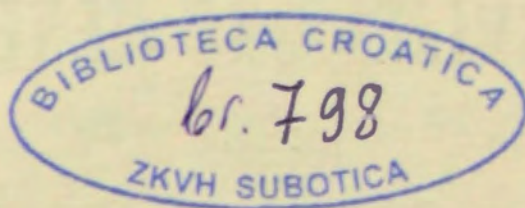
IVO POPIĆ

SVIJET OKO MENE

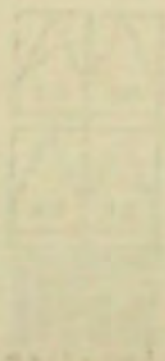
PJESME



1976.



LIZI



U predjelu plamena



J. Lebitzky July 76

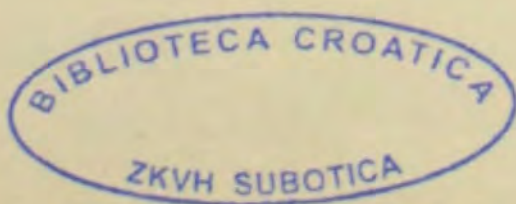
SVIJET OKO MENE

Korijen sam u slovu
Budjenja i sna
Svejedno je gdje ću:
Na vrhove ili dna.

Lomim se kao crta
Dobrote i grijeha,
Svijet oko mene
Od plača i smijeha.

Ako se na putu
Skamenim u kamenu
Neka mi gromovi
Sjede na ramenu.

Korijen sam u slovu
Budjenja i sna
Svejedno je kad ću
Na vrhove ili dna.



TRAGANJA

Ruke moje
Pokažite mi put.

Ruke moje
Donesite mi dan
Da se kamenom osnažim.

Ruke moje
Uхватite mi nebo
Da sam uđem u noć.

Ruke moje
Označite mi vrijeme
U traganju za cvijetom.

Ruke moje
Pokopajte mi riječ
Da je vjetar ne raznese.

TAJNA

Nisi li kletva
Ili sjenka u vodama.

Nisi li osveta
Ili noć u nama.

Nisi li ruka
Ili gnjev na pragu.

Nisi li tuga
Ili plač na tragu.

Nisi li cvijet
Ili bor u stijeni.

Nisi li zemlja
Ili smrt u meni.

MASLINA

Vidim je kao
Tajnovitu misao mora,
Vidim je
U predjelu plamena
U predjelu plamena
Koga vjetrovi ne gase.

SVJETIONIK

Izgubljen za sve
A noći mu
Na grudima sjede.

U raspuklini neba
Nikada bez nade
Za druge.

Na vjetru mu
Ne zadrhti ruka
Dok je tama krije.

Neodoljivoj čežnji
Ljubavi
Ni kamen
Težak nije.

RIBAR

Svijet je u njemu samom
A u svijetu ostavljen je sam.

I plavi i zeleni drum
Bogatstvom prazan, siromaštvom pun.

Misao krije među zvijezdama
Bolom stiže kad se vrati dan.

BARKE

Kao barke
Svako svojim korakom
Polazimo u bespuća dana.

Kao barke
Svako na svom putu
Mostovi smo nadama.

Kao barke
Svako na svojoj plovidbi
K'o misao igramo sami.

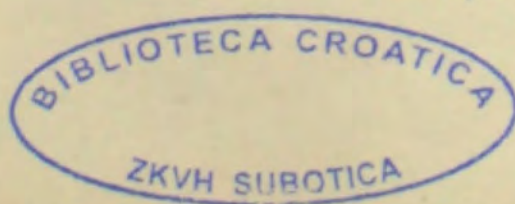
SMRT

U grlu svjetlosti
Umire stari bor.

Još jednu ruku
Pokriva more.

I moja riječ
Čeka svoj svršetak.

Zemlja čovjekova



zkvh.org.rs



7. 2. 1917 - 76

ZAVIČAJ

Sjećam se
I u tijelu ti kamena.

U oku ti
Sunce
Kao gost
A u govoru ti
Vjetar
Požuruje riječ.

ISTRA

Do nogu mi
Zemlja čovjekova
S morem razgovara.

K'o ranjena ptica
Umorna od kamena i sunca
U grlu crvena.

Do nogu mi
Zemlja čovjekova
Sva u nebu žedni.

MARJAN

Svaki je bor prijatelj
Mojih susreta.

Svaka je česmina zagrljaj
Moje majke.

Svaki je kamen ogledalo
Mojih koraka.

Svaka je staza
Moja noć.

Svaka je uvala
Moja ljubav.

Svaka je mjesečina
Jedna moja igra.

ROVINJ

U ovom gradu
Ljudi su kao stvari
Obješene o ljetu
U zagrljenim ulicama.

U ovom gradu
Ljudi su kao ptice
Dolaze i odlaze
Razvejani u zeleno.

U ovom gradu
Uvala i škrapa
Bez tebe, o kamene,
Ni sebe ne poznajem.

NI KAMEN MENI

O, kako vjetar udara po tebi
I bijesom lava proždire moj san!
O, zašto mi hoće spokojstvo oteti!
(Zar je bez riječi baš ovaj dan?)

Pusto je danas na mojoj obali:
Ni sjena nebu, ni nebo sjeni.
Pusto je danas na mojoj obali:
Ni ja kamenu, ni kamen meni.

ČEMPRES

I oblak nad sobom
U kamenu trpi
Do sunca se penje
Kadencom smrti.

ŠUMA

Primi, šumo, i moje brige
Kao što mi korak hraniš
I mlijekom i kruhom.

Od tvoga mira, šumo,
Jedino je smrt dublja.

U ŠUMI

Prolazim sobom i van sebe
Tek daleko samuju zvijezde.

K'o jelen pred vatrom
Sebi se vraćam neokrivljen,

A blaga pjesma šume
U meni nastanjuje žeđ djetinjstva.

JEZERO

Svejedno da li je plač bregova
Ili se zemlja u znoju kupa
Ja ću reći:
Jezero.

SVITANJE

Jezerska zora
Kamen i vodu
Vjenčava.

Blizine žure
Da uhvate korak
Daljina.

KAMEN I JA

Ne predaji se vremenu
Kruno nad vodama
Tvoje rane vjetar liže
Ja se bolu opirem bolom.

TRAG

Zora u zori
Tragu je trag.

Put na putu
Povratku
Povratak.

VEČER

Nevidljiva ruka
Presiječe dan. Gle,
Grozd od zlata!

PROZORI

Kad se otvore
Svijet je veliki
Pred našim okom.

Kad se zatvore
Do kraja možemo
Stići skokom.

U mom vrtu



DAN OTVARA VRATA

Dan otvara vrata
Kad nas vraća u ludilo trava,
Otvvara vrata dan
Između mene i neba
Da me pokrije golim granama,

Dan otvara vrata
Kad od mene traži nemoguće,
Otvvara vrata dan
Da u mojoj ranjenoj ruci
I ruža toplotu nađe.

Dan otvara vrata
Da me zarobi jednom pjesmom
Koji nikad otpjevati neću.

PROLJEĆE

Jutro me pozdravilo
Na cvijetu višnje

Mislim:
Oaza
Na nebu
To je.

VODE

Odrede sebi put
Makar i u suzama.

Koliko cvjetova
Čeka oblake bijele!

DALEKO

Pošli smo svijetom na kraju noći
A put nas vodio bijeloj samoći.

Davno su nas ukrstili dani
Plamsaju bagremovi procvjetani.

Govorimo jezikom zelenih tišina:
Predajmo oči na krila daljina.

RIBA

Zeleni se vjetar
Između dva neba.

Cvijet ćilibara
U smaragdnoj čaši.

PODNE

S narančom u ruci
Samujem na raskrsnici.

Dodi,
Vrijeme se ruši
Kao zora trešnje.

FRESKA

Gdje čovjek stane
Vrijeme nije breme.

Kamen me odvede do ptice
Ptica se sama kamenu vraća.

SAMOĆA

Riječ je odbjela
Dok sam je tražio u snu.

Smrti, ti si? . . .
Il' misao samo . . .

JESEN

Zemlja tugu s kamenom dijeli.

Na prozoru umire vinograd.

I poslije svega
Uzalud tražiš razgovor ulica.

SUTON

U mom vrtu
Vatra ne gori.

Ulica umivena mirom
Sva se uzemljila
Umorom zemlje.

JUTARNJI PEJZAŽ

Baletsko jutro
Na bonaci mora.

Riječi kiše
Na lotosovim usnama.

Bijelo jebro
Freska na vjetru.

STOPE DJETINJSTVA

Sjedim na obali
A u daljini zelena
Nedorečenost pučine
Pod kojom more prećutkuje bol.

Sjedim na obali
Tvrdokoran u svojoj samoći
I dotičem mrtve stope djetinjstva
Tajanstvene kao vječnost.

Krila vremena

zkvh.org.rs



7. Deleu 76

ZOROM

Ostala mi riječ
Da otvorim vrata
Između pitanja i odgovora.

Ostao mi korak do dana
Da pronađem put
U sebi samom.

PUČINA

Slobodni prostori ptica:
Visoko samo galeb može.

Nađen mir —
Izgubjen u usponu.

Pad premošćen
Beskrajem pučine.

POGLED U NEBO

Jutrom se ptica lomi nad vodom
Povuče i mene za svojom slobodom.

OTOK

Usamljenost je čudan svijet u nama
Kao nabrekla jabuka
Koji samo rukama možemo brati.
I zato želim moć snova
Jer se oko nas umirilo sve
Kao da osjećamo radosti zbog crnih boja
Pod granama
Koje se nisu u dubine skrile.

MORE

Vratiću se, more, na tvoje obale
Da se gledamo licem u lice.

Vratiću se, more, na tvoja žala
I čekati da mi se javiš prvim valom
Kao što ptica čeka prostore
Kao što misao čeka riječ.

Vratiću se, more, na tvoje obale
Da se gledamo licem u lice.

POD ČESMINOM

U zelenom krugu
Dan me spašava
Od nijemih daljina.

Kad nebo pukne
Dozovem podne
Da sjedimo skupa.

DUBINE

U ničije odaje
Utonulo nebo.

Jauk bure na nožu
Gdje ognja nema.

KRILA VREMENA

Smrti ostaju riječi koje nas traže
I razgovore vezuju stijenama
Visoko
Gdje su prošlosti legle
Kao da im vrijeme krila drži.

PONOR

Tvoja me ruka spušta
Gdje vjetar neće
A bojim se glasa
Što beskraj okreće.

PROLAZNOST

Igra traje:
Posljednji stiže
Prvi nestaje.

Igra traje:
Nema dalje.

SPAS

Ova noć došla je sama
Da mi sklopi ruke
Pod šumsko korijenje.

Ova noć došla je sama
Da mi riječ uspokoji
Na jeziku.

Ova noć došla je sama
Da me prijateljski otprati
Do kućnih vrata.



SADRŽAJ

U PREDJELU PLAMENA

Svijet oko mene	9
Traganja	10
Tajna	11
Maslina	12
Svjetionik	13
Ribar	14
Barke	15
Smrt	16

ZEMLJA ČOVJEKOVA

Zavičaj	21
Istra	22
Marjan	23
Rovinj	24
Ni kamen meni	25
Čempres	26
Šuma	27
U šumi	28
Jezero	29
Svitanje	30
Kamen i ja	31
Trag	32
Večer	33
Prozori	34

U MOM VRTU

Dan otvara vrata	39
Proljeće	40
Vode	41
Daleko	42
Riba	43
Podne	44
Freska	45
Samoća	46
Jesen	47
Suton	48
Jutarnji pejzaž	49
Stope djetinjstva	50

KRILA VREMENA

Zorom	55
Pučina	56
Pogled u nebo	57
Otok	58
More	59
Pod česminom	60
Dubine	61
Krila vremena	62
Ponor	63
Prolaznost	64
Spas	65

Ivo Popić
SVIJET OKO MENE

Izdavač
»OSVIT«
Izdavačko odeljenje časopisa
»Rukovet«

Redaktor i tehnički urednik
PETAR VUKOV

Korektor
IVO POPIĆ

Za izdavača
JOSIP KLARSKI

Naslovna strana
LAJOŠ MATEJKA

Crteži
JOVAN DEVIĆ, akademski slikar

Na osnovu mišljenja Pokrajinskog sekretarijata za kulturu, nauku i obrazovanje SAPV broj 413-399/76. od 1. marta 1976. godine na ovu knjigu se ne plaća porez na promet proizvoda.

Štampa: Zavod za plastiku, ambalažu i grafiku „PANONIJA“ — Subotica

BELEŠKA O PISCU

IVO POPIĆ rođen je 29. novembra 1922. godine u Kaštel Štafiliću kod Splita. Učesnik je NOB-e. Posle rata živi u Subotici. Pisanjem se bavi od 1952. godine. Objavljivao je u „Rukoveti“, „Subotičkim novinama“, osječkoj „Reviji“, somborskim „Dometima“, a preveden je na mađarski („7 nap“ i „Izenet“) i na turski jezik. Do sada su mu štampane sledeće knjige: „*Spavalo je more*“, pesme za decu, Subotica, 1966; „*Daljine nisu bajke*“, pesme, Subotica, 1968; „*Djevojčica i oblaci*“, priče za decu, Subotica, 1968; „*Šta ribice sanjaju*“ pesme za decu, Subotica, 1969; „*Na dnu mora puna korpa čuda*“, priče i pesme za decu, Subotica, 1971. i „*Sunce puši modru lulu*“, pesme za decu, Subotica, 1974.

Pored poezije bavi se pisanjem likovnih i književnih prikaza.

Član je Društva književnika Vojvodine.

CROATICA
BIBLIOTECA
ZKVH SUBOTICA



K
POP
A



OSVIT
SUBOTICA